

Ավետիք Իսահակյան

Դարդը սրտիս ճամփա ընկա

Դարդը սրտիս ճամփա ընկա,
Ու մարդ չուզեց հետս գար.
Ծո՛վ ջան, խո՛ր ծով, գիրկդ եկա,
Սրտիս ընկեր, սիրտ չկար:

Էս աշխարհում շա՛տ ման եկա,
Ժեռը գրկի ու լացի.
Ծո՛վ ջան, մե՛ծ ծով, գիրկդ եկա,
Ա՛խ, կարոտ եմ ծով սրտի:

Մեր սրտերով բացվենք իրար,
Տեսնենք ո՞ւմ մեջ շատ դարդ կա.
Ա՛խ, քու սիրտն էլ ինչքա՛ն դառն է,
Իմ սրտիս պես շա՛տ թույն կա ...

1898

Օդեսա